

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 333/2007

2012/EØS/16/02

av 28. mars 2007

om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren 4i næringsmidler(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁽¹⁾, særlig artikkel 11 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til rådsforordning (EØF) nr. 315/93 av 8. februar 1993 om fastsettelse av framgangsmåter i Fellesskapet i forbindelse med forurensende stoffer i næringsmidler⁽²⁾ skal det fastsettes grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler for å verne menneskers helse.
- 2) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1881/2006 av 19. desember 2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler⁽³⁾ er det fastsatt grenseverdier for bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren i visse næringsmidler.
- 3) Ved forordning (EF) nr. 882/2004 er det fastsatt allmenne prinsipper for offentlig kontroll av næringsmidler. I visse tilfeller er det imidlertid nødvendig med mer spesifikke bestemmelser for å sikre at offentlige kontroller gjennomføres på en harmonisert måte i Fellesskapet.
- 4) De prøvetakings- og analysemetodene som skal brukes ved offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, 3-MCPD, uorganisk tinn og benzo(a)pyren i visse næringsmidler, er fastsatt i henholdsvis kommisjonsdirektiv 2001/22/EF av 8. mars 2001 om fastsettelse av prøvetakings- og

analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv og 3-MCPD i næringsmidler⁽⁴⁾, kommisjonsdirektiv 2004/16/EF av 12. februar 2004 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av tinn i konserverte næringsmidler⁽⁵⁾ og kommisjonsdirektiv 2005/10/EF av 4. februar 2005 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av benzo(a)pyren i næringsmidler⁽⁶⁾.

- 5) Mange av bestemmelsene om prøvetaking og analyse for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren i næringsmidler er ganske like. For å sikre klarhet i regelverket bør disse bestemmelsene slås sammen i én enkelt rettsakt.
- 6) Direktiv 2001/22/EF, 2004/16/EF og 2005/10/EF bør derfor oppheves og erstattes med en ny forordning.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Prøvetaking og analyse for offentlig kontroll av innholdet av bly, kadmium, kvikksølv, uorganisk tinn, 3-MCPD og benzo(a)pyren oppført i del 3, 4 og 6 i vedlegget til forordning (EF) nr. 1881/2006, skal foretas i samsvar med vedlegget til denne forordning.

2. Nr. 1 får anvendelse med forbehold for bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 88 av 29.3.2007, s. 29, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 1/2008 av 1. februar 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 33, 12.6.2008, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1, rettet ved EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 37 av 13.2.1993, s. 1. Forordningen endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 364 av 20.12.2006, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 77 av 16.3.2001, s. 14. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/4/EF (EUT L 19 av 21.1.2005, s. 50).

⁽⁵⁾ EUT L 42 av 13.2.2004, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT L 34 av 8.2.2005, s. 15.

Artikkel 2

Direktiv 2001/22/EF, 2004/16/EF og 2005/10/EF oppheves.
Henvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juni 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 28. mars 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

DEL A

DEFINISJONER

I dette vedlegg menes med:

«parti»	en identifiserbar mengde av et næringsmiddel, levert under ett, der det ved offentlig kontroll er fastslått felles kjennetegn (f.eks. opprinnelse, art, emballasjetype, emballeringsbedrift, avsender eller merking). Når det gjelder fisk, skal også fiskenes størrelse være sammenlignbar,
«delparti»	del av et stort parti som er valgt ut med sikte på bruk av prøvetakingsmetoden. Hvert delparti skal være fysisk atskilt og identifiserbart,
«enkeltprøve»	en materialmengde som er tatt ut på ett enkelt sted i partiet eller delpartiet,
«samleprøve»	summen av alle enkeltprøvene som er tatt fra et parti eller delparti; samleprøver skal anses som representative for de partiene eller delpartiene de er tatt fra,
«laboratorieprøve»	prøve beregnet på laboratoriet.

DEL B

PRØVETAKINGSMETODER**B.1. ALMINNELIGE BESTEMMELSER****B.1.1. Personale**

Prøvetakingen skal utføres av en person som er utpekt for dette formål av medlemsstatene.

B.1.2. Materiale til prøvetaking

Prøvetakingen skal foretas atskilt for hvert parti eller delparti.

B.1.3. Forholdsregler

Under prøvetakingen skal det tas forholdsregler for å unngå forandringer som kan ha innvirkning på innholdet av forurensende stoffer, ha skadelig innvirkning på den analytiske bestemmelsen eller forårsake at samleprøvene ikke er representative.

B.1.4. Enkeltprøver

Enkeltprøver bør så vidt mulig tas fra forskjellige steder i hele partiet eller delpartiet. Avvik fra denne framgangsmåten skal registreres i rapporten fastsatt i nr. B.1.8. i dette vedlegg.

B.1.5. Tillaging av samleprøven

Samleprøven skal oppnås ved å samle alle enkeltprøvene.

B.1.6. Prøver som tas for håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål

Prøvene som tas for håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål, skal tas fra den homogeniserte samleprøven, med mindre dette er i strid med medlemsstatens regler med hensyn til rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

B.1.7. Emballering og transport av prøver

Hver prøve skal plasseres i en ren beholder av inert materiale som gir tilstrekkelig beskyttelse mot forurensning, mot tap av analytter ved at de adsorberes til innsiden av beholderen, og mot skader under transport. Alle nødvendige forholdsregler skal tas for å unngå endringer av prøvens sammensetning som kan oppstå under transport eller lagring.

B.1.8. Forsegling og merking av prøver

Hver prøve som er tatt til offentlig bruk, skal forsegles på prøvetaksstedet og identifiseres i samsvar med gjeldende regler i medlemsstaten.

For hver prøvetaking skal det utarbeides en rapport, slik at hvert parti eller delparti entydig kan identifiseres (det skal vises til partiets nummer), med angivelse av dato og sted for prøvetakingen og ytterligere opplysninger som kan være til hjelp for den som foretar analysen.

B.2. Prøvetakingsplaner

Store partier skal deles opp i delpartier forutsatt at delpartiet fysisk kan utskilles. Tabell 1 får anvendelse på produkter som omettes i bulkforsendelser (f.eks. korn). Tabell 2 får anvendelse på andre produkter. Ettersom vekten på et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.

Samleprøven skal veie minst 1 kg eller 1 liter, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. dersom prøven består av én pakning eller enhet.

Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet eller delpartiet, er angitt i tabell 3.

For flytende produkter i bulk skal partiet eller delpartiet blandes så grundig som mulig uten at det påvirker produktets kvalitet, enten manuelt eller mekanisk, rett før prøvetaking. I så fall kan det antas at de forurensende stoffene er jevnt fordelt i et gitt parti eller delparti. Det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltprøver fra et parti eller delparti som skal utgjøre samleprøven.

Enkeltprøvene skal ha tilnærmet samme vekt. Enkeltprøvenes vekt skal være minst 100 gram eller 100 milliliter, noe som gir en samleprøve på minst ca. 1 kg eller 1 liter. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten fastsatt i nr. B.1.8. i dette vedlegg.

Tabell 1

Inndeling av partier i delpartier for produkter som omsettes i bulkforsendelser

Partiets vekt (tonn)	Vekt eller antall delpartier
$\geq 1\ 500$	500 tonn
> 300 og $< 1\ 500$	3 delpartier
≥ 100 og ≤ 300	100 tonn
< 100	—

Tabell 2

Inndeling av partier i delpartier for andre produkter

Partiets vekt (tonn)	Vekt eller antall delpartier
≥ 15	15-30 tonn
< 15	—

Tabell 3

Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet eller delpartiet

Partiets/delpartiets vekt eller volum (i kg eller liter)	Minste antall enkeltprøver som skal tas
< 50	3
≥ 50 og ≤ 500	5
> 500	10

Dersom partiet eller delpartiet består av enkeltpakninger eller enkeltenheter, er antall pakninger eller enheter som skal utgjøre en samleprøve, angitt i tabell 4.

Tabell 4

Antall pakninger eller enheter (enkeltp prøver) som skal utgjøre samleprøven dersom partiet eller delpartiet består av enkeltpakninger eller enkeltenheter

Antall pakninger eller enheter i partiet/delpartiet	Antall pakninger eller enheter som skal inngå i prøvetakingen
≤ 25	minst én pakning eller enhet
26-100	ca. 5 %, minst to pakninger eller enheter
> 100	ca. 5 %, høyst ti pakninger eller enheter

Grenseverdiene for uorganisk tinn gjelder for innholdet i hver boks, men av praktiske årsaker er det nødvendig å bruke samleprøver. Dersom analyseresultatet for en samleprøve av bokser ligger rett under grenseverdien for uorganisk tinn, og det foreligger mistanke om at enkelte bokser overstiger grenseverdien, kan det være nødvendig å foreta flere analyser.

B.3. PRØVETAKING I DETALJISTLEDDET

Prøvetaking av næringsmidler i detaljistleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking nevnt i nr. B.1 og B.2 i dette vedlegg.

Dersom dette ikke er mulig, kan en annen metode for prøvetaking i detaljistleddet følges, forutsatt at den sikrer en tilstrekkelig representativ prøvetaking av partiet eller delpartiet.

DEL C**TILLAGING OG ANALYSE AV PRØVER****C.1. KVALITETSSIKRING AV LABORATORIENE**

Laboratoriene skal overholde bestemmelsene i artikkel 12 i forordning (EF) nr. 882/2004⁽¹⁾.

Laboratoriene skal delta i relevante ordninger for egnethetsprøving som er i samsvar med «International Harmonised Protocol for the Proficiency Testing of (Chemical) Analytical Laboratories»⁽²⁾ utarbeidet i regi av IUPAC/ISO/AOAC.

Laboratoriene skal kunne vise at de har tatt i bruk framgangsmåter for intern kvalitetskontroll. Eksempler på slike er å finne i «ISO/AOAC/IUPAC Guidelines on Internal Quality Control in Analytical Chemistry Laboratories»⁽³⁾.

⁽¹⁾ Endret ved artikkel 18 i kommisjonsforordning (EF) nr. 2076/2005 (EUT L 338 av 22.12.2005, s. 83).

⁽²⁾ «The international harmonized protocol for the proficiency testing of analytical chemistry laboratories» av M. Thompson, S.L.R. Ellison og R. Wood, Pure Appl. Chem., 2006, 78, 145-96.

⁽³⁾ Redigert av M. Thompson og R. Wood, Pure Appl. Chem., 1995, 67, 649-666.

Der det er mulig, skal analysens nøyaktighet vurderes ved å inkludere egnet sertifisert referansemateriale i analysen.

C.2. TILLAGING AV PRØVER

C.2.1. Forholdsregler og generelle betraktninger

Det grunnleggende kravet er å oppnå en representativ og ensartet laboratorieprøve uten å tilføre sekundær forurensning.

Alt prøvemateriale som laboratoriet mottar, skal brukes til tillaging av laboratorieprøver.

På grunnlag av det innholdet som er funnet i laboratorieprøvene, skal det fastslås om grenseverdiene fastsatt i forordning (EF) nr. 1881/2006, er overholdt.

C.2.2. Særlige framgangsmåter for tillaging av prøver

C.2.2.1. Særlige framgangsmåter for bly, kadmium, kvikksølv og uorganisk tinn

Den som foretar analysen, skal sikre at prøvene ikke forurenses under tillagingen. Dersom det er mulig, skal apparater og utstyr som kommer i kontakt med prøven, ikke inneholde de metallene som skal fastsettes, og skal være laget av inert materiale, f.eks. plast som polypropylen, polytetrafluoretylen (PTFE) osv. Disse skal rengjøres med syre for å redusere risikoen for forurensning i størst mulig grad. Rustfritt stål av høy kvalitet kan brukes til skjærende egger.

Det finnes mange tilfredsstillende framgangsmåter for tillaging av prøver som kan brukes til de produktene som skal vurderes. Det er fastslått at de framgangsmåtene som er beskrevet i CEN-standarden «Foodstuffs — Determination of trace elements — Performance criteria, general considerations and sample preparation»⁽¹⁾ er tilfredsstillende, men andre kan være like godt egnet.

Når det gjelder uorganisk tinn, skal det sikres at alt materiale tas med i løsningen, ettersom det er kjent at tap lett kan forekomme, særlig på grunn av hydrolyse til uløselige hydratiserte Sn(IV)-oksider.

C.2.2.2. Særlige framgangsmåter for benzo(a)pyren

Den som foretar analysen, skal sikre at prøvene ikke forurenses under tillagingen. Beholdere skal skylles med aceton eller heksan med høy renhet før bruk for å redusere risikoen for forurensning i størst mulig grad. Apparater og utstyr som kommer i kontakt med prøven, skal om mulig være laget av inert materiale, f.eks. aluminium, glass eller polert rustfritt stål. Plast som polypropylen eller PTFE skal unngås da analytten kan adsorberes til disse materialene.

C.2.3. Behandling av prøven slik den mottas i laboratoriet

Hele samleprøven finnes (når det er relevant) og blandes omhyggelig etter en metode som sikrer fullstendig homogenisering.

C.2.4. Prøver som tas for håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål

Prøvene som tas for håndhevings-, klageadgangs- og referanseformål, skal tas fra det homogeniserte materialet, med mindre dette er i strid med medlemsstatens regler for prøvetaking med hensyn til rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

⁽¹⁾ Standard EN 13804:2002, «Foodstuffs — Determination of trace elements — Performance criteria, general considerations and sample preparation», CEN, Rue de Stassart 36, B-1050 Brussels.

C.3. ANALYSEMETODER

C.3.1. Definisjoner

I denne forordning menes med

- «r» = repeterbarhet: den verdien som innenfor en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under den absolutte differansen mellom individuelle prøvingsresultater oppnådd under repeterbarhetsvilkår (dvs. samme prøve, samme person, samme apparatur, samme laboratorium og kort tidsintervall), hvorav følger at $r = 2,8 \times s_r$.
- «s_r» = standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsvilkår.
- «RSD_r» = relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsvilkår [$(s_r / \bar{X}) \times 100$].
- «R» = reproduserbarhet: den verdien som innenfor en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under den absolutte differansen mellom prøvingsresultater oppnådd under reproduserbarhetsvilkår (dvs. av personer ved ulike laboratorier ved bruk av den standardiserte prøvingsmetoden med identisk materiale), hvorav følger at $R = 2,8 \times s_R$.
- «s_R» = standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsvilkår.
- «RSD_R» = relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsvilkår [$(s_R / \bar{X}) \times 100$].
- «LOD» = påvisningsgrense: det minste målte innhold som med rimelig statistisk sikkerhet gjør det mulig å påvise forekomst av analytt. Påvisningsgrensen er numerisk lik tre ganger standardavviket for gjennomsnittsverdien ved blindprøver ($n > 20$).
- «LOQ» = grense for mengdebestemmelse: det laveste innholdet av en analytt som kan måles med rimelig statistisk sikkerhet. Dersom både nøyaktighet og presisjon er konstant i et konsentrasjonsområde rundt påvisningsgrensen, er grensen for mengdebestemmelse numerisk lik seks eller ti ganger standardavviket for gjennomsnittsverdien i blindprøver ($n > 20$).
- «HRRAT_r» = målt RSD_r delt på RSD_r-verdien beregnet ved hjelp av Horwitz' ligning⁽¹⁾, der det antas at $r = 0,66R$.
- «HRRAT_R» = målt RSD_R delt på RSD_R-verdien beregnet ved hjelp av Horwitz' ligning.
- «u» = standard målesikkerhet.
- «U» = utvidet målesikkerhet, ved hjelp av en dekningsfaktor på 2 som gir et konfidensnivå på ca. 95 % ($U = 2u$).
- «U_f» = høyeste standard målesikkerhet.

C.3.2. Alminnelige krav

Analysemetodene som benyttes ved kontroll av næringsmidler, skal være i samsvar med bestemmelsene i nr. 1 og 2 i vedlegg III til forordning (EF) nr. 882/2004.

Analysemetodene for det samlede innholdet av tinn er egnet for offentlig kontroll av innholdet av uorganisk tinn.

Når det gjelder analyse av bly i vin, er det i kapittel 35 i vedlegget til kommisjonsforordning (EØF) nr. 2676/90⁽²⁾ fastsatt hvilken metode som skal brukes.

C.3.3. Særlige krav

C.3.3.1. Ytelseskriterier

Dersom det ikke er fastsatt noen spesiell metode for bestemmelse av forurensende stoffer i næringsmidler på fellesskapsplan, kan laboratoriene selv velge hvilken validert analysemetode de vil bruke (om mulig skal valideringen omfatte et sertifisert referansmateriale), forutsatt at den valgte metoden oppfyller de spesifikke ytelseskriteriene angitt i tabell 5-7.

⁽¹⁾ M. Thompson, Analyst, 2000, 125, 385-386.

⁽²⁾ EFT L 272 av 3.10.1990, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1293/2005 (EUT L 205 av 6.8.2005, s. 12).

Tabell 5

Ytelseskriterier for analysemetoder for bly, kadmium, kvikksølv og uorganisk tinn

Parameter	Verdi/merknad
Anvendelsesområde	Næringsmidlene angitt i forordning (EF) nr. 1881/2006.
LOD	For uorganisk tinn, under 5 mg/kg. For andre stoffer, under en tidel av grenseverdien i forordning (EF) nr. 1881/2006, med mindre grenseverdien for bly er under 100 µg/kg. I sistnevnte tilfelle, under en femdel av grenseverdien.
LOQ	For uorganisk tinn, under 10 mg/kg. For andre stoffer, under en femdel av grenseverdien i forordning (EF) nr. 1881/2006, med mindre grenseverdien for bly er under 100 µg/kg. I sistnevnte tilfelle, under to femdeler av grenseverdien.
Presisjon	HORRAT _r - eller HORRAT _R -verdier under 2.
Gjenfinning	Bestemmelsene i nr. D.1.2 får anvendelse.
Spesifisitet	Fri for matrise- eller spektralinterferens.

Tabell 6

Ytelseskriterier for analysemetoder for 3-MCPD

Kriterium	Anbefalt verdi	Konsentrasjon
Blindprøver	Under LOD	—
Gjenfinning	75-110 %	alle
LOD	5 µg/kg (eller under) i tørrstoff	
LOQ	10 µg/kg (eller under) i tørrstoff	—
Presisjon	< 4 µg/kg	20 µg/kg
	< 6 µg/kg	30 µg/kg
	< 7 µg/kg	40 µg/kg
	< 8 µg/kg	50 µg/kg
	< 15 µg/kg	100 µg/kg

Tabell 7

Ytelseskriterier for analysemetoder for benzo(a)pyren

Parameter	Verdi/merknad
Anvendelsesområde	Næringsmidlene angitt i forordning (EF) nr. 1881/2006
LOD	Under 0,3 µg/kg
LOQ	Under 0,9 µg/kg
Presisjon	HORRAT _r - eller HORRAT _R -verdier under 2
Gjenfinning	50-120 %
Spesifisitet	Fri for matrise- eller spektralinterferens, verifisering av positiv påvisning

C.3.3.2. Metode for å bedømme egnethet

Dersom det foreligger et begrenset antall fullstendig validerte analysemetoder, kan det alternativt benyttes en metode for å bedømme om en analysemetode er egnet. Metoder som er egnet for offentlig kontroll, må gi resultater med en standard måleusikkerhet som er lavere enn høyeste standard måleusikkerhet beregnet ved hjelp av formelen nedenfor:

$$U_f = \sqrt{(\text{LOD}/2)^2 + (\alpha C)^2}$$

der:

U_f er høyeste standard måleusikkerhet ($\mu\text{g}/\text{kg}$),

LOD er metodens påvisningsgrense ($\mu\text{g}/\text{kg}$),

C er den relevante konsentrasjonen ($\mu\text{g}/\text{kg}$),

α er en tallfaktor som skal brukes, og som er avhengig av verdien av C. Verdiene som skal brukes, er angitt i tabell 8.

Tabell 8

Tallverdier som skal brukes for α som konstant i formelen angitt i dette nummer, avhengig av den relevante konsentrasjonen

C ($\mu\text{g}/\text{kg}$)	α
≤ 50	0,2
51-500	0,18
501-1 000	0,15
1 001-10 000	0,12
$> 10\ 000$	0,1

DEL D

RAPPORTERING OG TOLKING AV RESULTATENE

D.1 RAPPORTERING

D.1.1. **Presentasjon av resultater**

Resultatene skal presenteres i de samme enhetene og med samme antall signifikante sifre som grenseverdiene fastsatt i forordning (EF) nr. 1881/2006.

D.1.2. **Gjenfinningsberegning**

Dersom analysemetoden omfatter ekstraksjon, skal analyseresultatene korrigeres for gjenfinning. I så fall skal gjenfinningsprosenten rapporteres.

Dersom analysemetoden ikke omfatter ekstraksjon (f.eks. når det gjelder metaller), kan resultatet rapporteres ukorrigert for gjenfinning, dersom det godtgjøres, helst ved at det benyttes egnet sertifisert referansemateriale, at den sertifiserte konsentrasjonen, idet det tas hensyn til måleusikkerheten, er oppnådd (dvs. stor målenøyaktighet). Dersom resultatet rapporteres ukorrigert for gjenfinning, skal dette opplyses.

D.1.3. Måleusikkerhet

Analyseresultatet skal rapporteres som $x \pm U$, der x er analyseresultatet og U er den utvidede måleusikkerheten, og ved bruk av en dekningsfaktor på 2, som gir et konfidensnivå på ca. 95 % ($U = 2u$).

Den som foretar analysen, skal ta hensyn til «Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food and feed legislation»⁽¹⁾.

D.2 TOLKING AV RESULTATENE**D.2.1. Godkjenning av et parti eller delparti**

Partiet eller delpartiet godkjennes dersom analyseresultatet fra laboratorieprøven ikke overstiger den relevante grenseverdien fastsatt i forordning (EF) nr. 1881/2006, idet det tas hensyn til den utvidede måleusikkerheten og korrigeringen av resultatene for gjenfinning, dersom den analysemetoden som er brukt, omfatter ekstraksjon.

D.2.2. Avvisning av et parti eller delparti

Partiet eller delpartiet avvises dersom analyseresultatet fra laboratorieprøven uten rimelig tvil overstiger den relevante grenseverdien fastsatt i forordning (EF) nr. 1881/2006, idet det tas hensyn til den utvidede måleusikkerheten og korrigeringen av resultatene for gjenfinning, dersom den analysemetoden som er brukt, omfatter ekstraksjon.

D.2.3. Anvendelse

De eksisterende tolkingsreglene gjelder for de analyseresultatene som oppnås på prøven som er tatt for håndhevingsformål. Når det gjelder analyse for klageadgangs- eller referanseformål, gjelder nasjonale regler.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/sampling_en.htm